

พระราชกำหนดอภัยโทษ
ในโอกาสที่ประเทศสยามได้มีรัฐธรรมนูญ
การปกครองแผ่นดิน

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าณโอกาสที่ได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญการปกครองแผ่นดินขึ้นเป็นครั้งแรกในกรุงสยามนี้ สมควรที่จะลดและอภัยโทษแก่ผู้ต้องพระราช

อาชญาให้ได้รับความชื่นชมทั่วหน้ากัน ส่วนผู้ที่พ้นจาก
เวรจำออกไปก็จะได้ตั้งหน้าพยายามบำเพ็ญตนเป็นพลเมืองดี
ได้เป็นกำลังของชาติบ้านเมือง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้น
ขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบท
มาตราต่อไป

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้ให้เรียกว่า “พระราช
กำหนดอภัยโทษในโอกาสที่ประเทศสยามได้มีรัฐธรรมนูญการ
ปกครองแผ่นดิน”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกำหนดนี้ตั้งแต่สามสิบวันภาย
หลังที่เจ้าหน้าที่เรือนจำได้รับ ท้องตราเสนาบตีผู้บัญชาการ
เรือนจำเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ปล่อย

(ก) บรรดานักโทษที่มีความผิดตามลักษณะต่อไปนี้ คือ

๑. โทษตามพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร หรือ
กระทำผิดฐานหลบหนีราชการทหาร หรือตำรวจ

๒. โทษให้อยู่ภายในเขตที่อันมีกำหนด

(ข) บรรดานักโทษที่มีลักษณะต่อไปนี้ คือ

๑. ชรา มีอายุไม่ต่ำกว่า ๖๐ ปีบริบูรณ์ และต้องจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี หรือกึ่งหนึ่งของกำหนดโทษ

๒. พิกار เช่น ตาบอด ๒ ข้าง มือด้วน ๒ ข้าง หรือเท้าด้วน และต้องจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี หรือกึ่งหนึ่งของกำหนดโทษ

๓. นักโทษทุพพลภาพ บัวยเจ็บทรมาณด้วยโรคภัยซึ่งแพทย์ของรัฐบาลได้ตรวจลงความเห็นสอดคล้องตอกันตั้งแต่ ๒ นายขึ้นไป ว่าไม่สามารถจะรักษาให้ทุเลาได้ในประเภทโรคต่อไปนี้

ก. แขนทั้ง ๒ ข้างหรือขาเป็นอัมพาต หรือถูกบาดเจ็บจนใช้การไม่ได้

ข. เป็นโรคเรื้อนจนนิ้วมือและเท้าคุดหรือหงิกงอ

ค. เป็นวรรณโรคปอดซึ่งต้องแยกพยาบาลมาตลอดเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี

ฅ. เป็นโรคภายในเรื้อรังอย่างอื่น ซึ่งต้องแยกพยาบาลมาตลอดเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี

และต้องจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี หรือกึ่งหนึ่งของกำหนดโทษ

๔. ต้องจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒๐ ปี และตลอดเวลา ๒๐ ปีนี้มิได้ถูกพิพากษาว่ากระทำผิดอาญาใด ๆ เลย

มาตรา ๔ บรรดานักโทษซึ่งมิได้รับพระมหากรุณาให้ลดโทษเพราะเหตุที่ต้องพระราชอาญาตามคำพิพากษามากกว่า กะทงหนึ่งตามพระราชกำหนดพระราชอภัยโทษ ลงวันที่ ๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้น หากว่ายังคงรับพระราชอาญาอยู่ในเรือนจำในวันประกาศพระราชกำหนดนี้ ให้ลดโทษตามเกณฑ์และอัตราในพระราชกำหนดนั้นเสียก่อน แล้วให้ได้ลดหรืออภัยโทษตามพระราชกำหนดนี้อีกสถานหนึ่งด้วย

มาตรา ๕ บรรดานักโทษทั้งหลายรวมทั้งจำพวกที่ได้รับพระมหากรุณาลดโทษด้วยเกณฑ์และอัตราในพระราชกำหนดอภัยโทษ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ให้ได้รับพระมหากรุณาลดโทษอีกตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๑. นักโทษที่ต้องพระราชอาญาประหารชีวิตให้ลดลงเป็นจำคุกตลอดชีวิต

๒. นักโทษที่ต้องพระราชอาญาจำคุกตลอดชีวิต ให้ลดลงเป็นจำคุก ๒๐ ปี

๓. นักโทษที่ต้องพระราชอาญาจำคุกต่ำกว่าตลอดชีวิต ลงมาให้ลดลง ๑ ใน ๕ ของกำหนดโทษ

วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๔๗๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ หน้า ๓๓๕

มาตรา ๖ ความตามมาตรา ๓-๕ นั้นให้ใช้แต่เฉพาะคดีที่ถึงที่สุดก่อนวันประกาศพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๗ ให้ใช้วิธีปฏิบัติการในการปล่อยและลดโทษนักโทษตามวิธีปฏิบัติการในพระราชกำหนดพระราชอภัยโทษลงวันที่ ๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้นโดยอนุโลม

มาตรา ๘ ให้เสนาบดีผู้บัญชาการเรือนจำเป็นเจ้าหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร